

Под кората на друго съседно дърво живяло малко червейче, което си издало главицата навън да погледа божия свят.

Случайно видяло то лжва, как се мъчи и си помислило:

— Напраздно се мъчиш, лжвче! Нима мислиш ти, че със своите яки лапи ще можеш да изкубнеш това здраво дърво?! Само аз мога да премахна дървото. По-добре иди си намери друга пещера, а остави на мен тази работа!

Ядосал се лжва още повече и изревал страшно:

— Какво бъбреш там ти, нищожна гадино! Ще премахнеш ти дървото, което аз, царя на всички животни, не мога и да поклатя!

И ако червейчето би било наблизо, той би го премазал на часа.

Малкото съседче на лжва нищо не отговорило. То бавно и незабелезано излезло от своето легло и се преселило в дървото, което расло пред пещерата на лжва.

Тук то почнало незабавно своята работа. Частичка по частичка прегризва то яката дървесина на дървото близо до корена. И след година време дървото било вече повалено, входа на пещерата отворен и лжва свободен можал да влиза и излиза в своето жилище.

Тогава червейчето се обжрнало към могъщия цар на животните и му казало:

— Кажи ми сега, кой от нас е по-силен?

Превел от сръбски: *Добромирко*.

